

Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 3

Vydána dne 28. února 1984

Cena Kčs 2.—

OBSAH:

12. Usnesení předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky o vyhlášení doplňovací volby ve volebním obvodu č. 110 pro volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění ČSSR
 13. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Jihočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 80 (Prachovice)
 14. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 31 (okres Děčín)
 15. Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací
 16. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání stříbrných pamětních stokorun k 300. výročí narození Mateje Bela
 17. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních
 18. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Spolkovou republikou Německo o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku
 19. Vyhláška Českého úřadu geodetického a kartografického, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

12**USNESENÍ****předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky**

ze dne 4. ledna 1984

**o vyhlášení doplňovací volby ve volebním obvodu č. 110 pro volby do Sněmovny národů
Federálního shromáždění ČSSR**

Předsednictvo Federálního shromáždění

vyhlašuje podle čl. 59 ústavního zákona o Československé federaci a podle § 50 zákona č. 44/1971 Sb., o volbách do Federálního shromáždění, doplňovací volbu ve volebním obvodu č. 110 pro volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění (jižní část okresu Čadca ohraničená obcemi Rudinská, Nesluša, Ochodnica, Dunajov, Krásno nad Kysucou, Oščadnica a Skalisté) a stanoví den jejího konání na sobotu dne 3. března 1984.

Indra v. r.

13**USNESENÍ****předsednictva České národní rady**

z 26. ledna 1984

**o vyhlášení doplňovací volby do Jihočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 80
(Prachatice)**

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Jihočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 80 (Prachatice) a stanoví den jejího konání na pátek 2. března 1984.

Kempný v. r.

14**USNESENÍ****předsednictva České národní rady**

z 26. ledna 1984

**o vyhlášení doplňovací volby do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 31
(okres Děčín)**

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 31 (okres Děčín) a stanoví den jejího konání na pátek 30. března 1984.

Kempný v. r.

15

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky

ze dne 28. prosince 1983,

kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací

Federální ministerstvo financí podle § 391 odst. 1 písm. a) č. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb., a § 28 písm. e) zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla), ministerstvo financí České socialistické republiky podle § 39 odst. 2 zákona České národní rady č. 80/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla republiky) a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona Slovenské národní rady č. 32/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla) stanoví:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací, se mění a doplňuje takto:

1. K § 1 odst. 4 se na konci připojují tato slova: „a dále na poskytnutí základního i zvýšeného příspěvku pobožce Československé vědeckotechnické společnosti.“

2. V § 6 se slova „družstevní organizace“ nahrazují slovy „stavebního bytového družstva“.

3. § 10 včetně nadpisu zní:

„§ 10

Koordinační činnost národních výborů

(1) Národní výbory mohou podle zvláštních předpisů^{10a)} navrhovat a koordinovat sdružování prostředků a činností socialistických organizací, je-li takové sdružování účelné a vyžaduje-li to celospolečenský zájem. Nedojde-li k dohodě, mohou národní výbory uložit socialistickým organizacím povinnost uzavřít smlouvu. Toto oprávnění přísluší národním výborům, i když se sdružování prostředků a činností samy nezúčastní.

(2) Při navrhování, organizování a koordinování sdružování prostředků socialistických organizací, jakož i při ukládání povinností smlouvu uzavřít postupují národní výbory podle zásad stanovených vládami Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.^{10b)}

(3) Orgán nadřazený organizaci, již hodlá národní výbor uložit povinnost uzavřít smlouvu, po zvážení práv a povinností vyplývajících pro organizaci z navrhované smlouvy, efektivnosti akce pro organizaci a souladu se zájmy společnosti, sdělí národnímu výboru na jeho dožádání své stanovisko. Přitom dbá především na to, aby uvažované sdružení bylo v souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. a).

(4) Pokud organizace nesouhlasí s povinností uzavřít smlouvu o sdružení prostředků uloženou jí národním výborem, může požádat o její změnu nebo zrušení. Postupuje se při tom podle zvláštních předpisů.^{10c)}

4. V § 12

^{10a)} Zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech, v úplném znění vyhlášeném pro ČSR pod č. 31/1983 Sb. a pro SSR pod č. 35/1983 Sb.

^{10b)} Zásady koordinační činnosti národních výborů při sdružování prostředků a činností socialistických organizací č. 52/1983 Sb.

^{10c)} Hlava pátá oddíl 2 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, v úplném znění vyhlášeném pro ČSR pod č. 31/1983 Sb. a pro SSR pod č. 35/1983 Sb.

a) v odst. 1 se na konci věty připojují slova: „a rozpočtové prostředky na společná pracoviště k zabezpečení úkolů v oblasti výzkumu a vývoje.“,

b) odst. 2 zní:

„(2) V případě zájmu dvou nebo více rozpočtových organizací na investiční výstavbě financované z rozpočtových prostředků se prostředky s výjimkou prostředků pro společná pracoviště podle odstavce 1 nesdružují, ale úhradu celých rozpočtových nákladů zajišťuje ve svém rozpočtu jen rozpočtová organizace určená smlouvou za investora této výstavby.“.

5. § 20 včetně nadpisu zní:

„§ 20

**Sdružování prostředků na investiční výstavbu
budovanou v akci Z**

(1) Ke sdružení na investiční výstavbu prováděnou národním výborem v rámci akce Z použije

organizace prostředky ze zdrojů určených podle zvláštních předpisů²⁰⁾ k financování příslušné činnosti včetně doplňkových zdrojů,¹²⁾ a to jen na akce a k účelům, pro něž jsou tyto zdroje určeny.

(2) Organizace může poskytnout příspěvek národnímu výboru na sdruženou investici budovanou v rámci akce Z, pokud poskytnutí příspěvku nebude v rozporu s plánovanými rozpočtovými prostředky.“.

6. V § 32 písm. a) zní:

„a) přiměřenou část na případném výnosu sdruženého majetku a“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr financí ČSSR:

Lér v. r.

Ministr financí SSR:

Mišeje v. r.

Ministr financí ČSR:

Tlapák v. r.

²⁰⁾ Např. vyhláška federálního ministerstva financí a předsedy Státní banky československé č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 180/1982 Sb. (fond výstavby, fond rozvoje).

16

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 3. února 1984

o vydání stříbrných pamětních stokorun k 300. výročí narození Mateje Bela

Federální ministerstvo financí vyhlašuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích:

§ 1

(1) K 300. výročí narození Mateje Bela se vydávají stříbrné pamětní stokoruny (dále jen „stokoruny“).

(2) Stokoruny se razí ze slitiny o 500 dílech stříbra, 400 dílech mědi, 50 dílech niklu a 50 dílech zinku. Hmotnost stokoruny je 9 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr stokoruny je 29 mm, její hrana je vroubkovaná.

§ 2

(1) Na lici stokoruny je uprostřed státní znak Československé socialistické republiky a pod ním ve dvou řádcích je označení hodnoty „100 Kčs“. V opise do kruhu zleva je název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA“.

(2) Na rubu stokoruny je postava Mateje Bela sedícího v dobovém křesle. Jeho jméno „MATEJ BEL“ je uvedeno v opise vlevo, letopočty „1684, 1984“ ve dvou řádcích vpravo.

(3) Autorem návrhu stokoruny je národní umělec Ján Kulich; iniciály jeho jména „JK“ jsou umístěny pod portrétem uprostřed dole.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Lér v. r.

17

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 9. prosince 1983

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních

Dne 4. února 1981 byla v Alžíru podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 24. října 1983.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 50 odstavce 2 dnem 23. listopadu 1983.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou
o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních**

Československá socialistická republika

a

Alžírská demokratická a lidová republika,

vedeny přáním rozvíjet přátelské vztahy mezi svými národy a ve snaze prohloubit vzájemnou spolupráci mezi oběma státy v oblasti právních styků se rozhodly uzavřít tuto smlouvu.

Za tím účelem jmenovaní zmocněnci:

za Československou socialistickou republiku

Bohuslav Chňoupek,
ministr zahraničních věcí,

za Alžírskou demokratickou a lidovou republiku

Boualem Baki,
ministr spravedlnosti,

po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli na tomto:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

(1) Státní občané každé smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany svých osobních a majetkových práv jako její vlastní státní občané.

(2) Státní občané každé smluvní strany mají volný přístup k soudům a jiným orgánům příslušným ve věcech občanských, rodinných a trestních, které jsou v této smlouvě označovány výrazem „justiční orgány“, jakož i mají právo podat návrh na zahájení řízení před těmito orgány za účelem ochrany svých osobních a majetkových práv.

Článek 2

Od státních občanů jedné ze smluvních stran, kteří vystupují před justičními orgány druhé smluv-

ní strany a kteří se zdržují na území jedné ze smluvních stran, nelze požadovat složení jakékoli jistoty jen z toho důvodu, že jsou cizinci, nebo že nemají bydliště nebo pobyt na tomto území.

Článek 3

Ustanovení článků 1 a 2 této smlouvy se vztahují na právnické osoby, zřízené podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se nachází jejich sídlo.

Článek 4

(1) Při vzájemném styku orgány smluvních stran používají některého z jazyků smluvních stran nebo jazyka francouzského. Je-li písemnost vyhotovena v jazyku dožadující smluvní strany, musí být opatřena překladem do jazyka dožádané smluvní strany nebo do jazyka francouzského.

Písemnosti musí být podepsány a opatřeny otiskem úředního razítka.

(2) Překlad ověřuje úřední překladatel orgánu, který písemnost vydává, nebo diplomatická mise nebo konzulární úřad jedné ze smluvních stran.

Článek 5

Právní pomoc

(1) Justiční orgány smluvních stran si poskytují vzájemně právní pomoc ve věcech občanských, rodinných a trestních za podmínek stanovených v této smlouvě.

(2) Jiné orgány činné ve věcech občanských, rodinných a trestních si poskytují právní pomoc prostřednictvím justičních orgánů.

(3) Smluvní strany si vzájemně poskytují právní pomoc výkonem jednotlivých procesních úkonů, zejména vyhotovováním, zasíláním a doručováním písemností, prováděním znaleckých důkazů, výsledkem účastníků, obviněných, svědků a znalců, výkonem rozhodnutí, vydáváním pachatelů trestných činů, odnímáním a odevzdáváním věcných důkazů.

Článek 6

Způsob styku

(1) Justiční orgány se při poskytování právní pomoci stýkají mezi sebou prostřednictvím svých ústředních orgánů.

(2) Ústředními orgány ve smyslu této smlouvy jsou:

- a) ze strany Československé socialistické republiky ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky, ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky a ve věcech trestních též Generální prokuratura Československé socialistické republiky;

- b) ze strany Alžírské demokratické a lidové republiky ministerstvo spravedlnosti.

Článek 7

(1) Smluvní strany si vzájemně podávají zprávy o pravomocných rozsudcích v trestních věcech vynesených soudy jedné smluvní strany nad státními občany druhé smluvní strany.

(2) Na žádost jedné ze smluvních stran ji druhá smluvní strana uvědomí o rozsudcích, které nenabýly ještě právní moci, pokud byly vyneseny nad státními občany dožadující smluvní strany.

(3) Výpis z rejstříku trestů vedeného jednou smluvní stranou, může být zaslán na přání druhé smluvní strany v případech a za podmínek stanovených právním řádem dožádané smluvní strany nejenom v případech trestního stíhání.

Článek 8

Ústřední orgány obou smluvních stran si poskytují vzájemně a na žádost informace o zákonech a jiných právních předpisech, které platí nebo platily na jejich území, jakož i informace o právní praxi.

Článek 9

Poskytnutí právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních může být dožádanou smluvní stranou odmítnuto, porušuje-li svrchovanost nebo bezpečnost této smluvní strany nebo je v rozporu se základními zásadami jejího právního řádu.

KAPITOLA II

DOŽÁDÁNÍ O PRÁVNÍ POMOC A ZASÍLÁNÍ SOUDNÍCH A MIMOSOUDNÍCH PÍSEMNOSTÍ

I. Dožádání o právní pomoc

Článek 10

(1) Dožádání o právní pomoc musí obsahovat označení dožadujícího orgánu, dožádaného orgánu, věci, v níž se o právní pomoc žádá, jména účastníků, jejich státní občanství, zaměstnání a bydliště, jména jejich zástupců, jakož i druh požadované právní pomoci.

(2) Dožádání o právní pomoc ve věcech trestních musí obsahovat též označení a popis trestného činu, místo a dobu narození obviněného a podle možnosti jména jeho rodičů.

(3) Dožádání o právní pomoc bude podepsáno a opatřeno otiskem úředního razítka.

Článek 11

(1) Při vyřizování dožádání o právní pomoc použije orgán dožádané smluvní strany vlastních právních předpisů. Může však na žádost dožadující

cího orgánu postupovat způsobem, který je v dožádání uveden, není-li to v rozporu s právním řádem dožádané smluvní strany.

(2) Není-li orgán, jemuž bylo dožádání zasláno, k vyřízení příslušný, postoupí dožádání příslušnému orgánu.

(3) Není-li známa přesná adresa osoby uvedené v dožádání, orgán dožádané smluvní strany učiní nutná opatření k jejímu zjištění. Nemůže-li adresáta zjistit, uvědomí o tom dožadující orgán a současně dožádání o právní pomoc vrátí.

(4) Orgán dožádané smluvní strany sdělí orgánu dožadující smluvní strany na jeho žádost včas místo a dobu výkonu dožádání, aby zúčastněná strana měla možnost se ho zúčastnit nebo se nechat zastoupit.

(5) Po vyřízení dožádání orgán dožádané smluvní strany vrátí spisy orgánu dožadující smluvní strany. V případě, ve kterém dožádání nebylo možno vyhovět, vrátí spisy a sdělí důvody, které zabránily vyřízení.

Článek 12

Smluvní strany nebudou požadovat úhradu nákladů za výkon dožádání o právní pomoc. Tyto náklady hradí dožádaná smluvní strana.

II. Zasilání soudních a mimosoudních písemností

Článek 13

(1) Dožádaný orgán doručuje písemnosti podle ustanovení svého právního řádu, jsou-li vyhotoveny v jazyku dožádané smluvní strany nebo je-li k nim připojen ověřený překlad do tohoto jazyka nebo do jazyka francouzského.

(2) Písemnosti zasílané podle této smlouvy musí být podepsány a opatřeny otiskem úředního razítka příslušného justičního orgánu a ověřeny v Československé socialistické republice ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky nebo ministerstvem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky a v Alžírské demokratické a lidové republice ministerstvem spravedlnosti.

(3) Doručení se prokáže potvrzením podepsaným příjemcem a opatřeným otiskem úředního razítka, datem a podpisem doručujícího orgánu nebo potvrzením vydaným tímto orgánem, jímž se prokazuje způsob, místo a čas doručení. Je-li doručovaná písemnost zaslána ve dvojím vyhotovení, může se potvrzení o přijetí a o vykonaném doručení provést také na druhém stejnopise.

Článek 14

Smluvní strany jsou oprávněny doručovat písemnosti vlastním státním občanům také prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulár-

ních úřadů. V tomto případě nelze použít donucovacích prostředků.

Článek 15

(1) Smluvní strany si budou vzájemně zasílat výpisy z matrik týkající se jejich státních občanů. Výpisy budou zasílány bezplatně diplomatickou cestou.

(2) Smluvní strany si budou pro úřední potřebu na žádost příslušných orgánů zasílat výpisy z matrik, jakož i jiné listiny týkající se státních občanů druhé smluvní strany. Listiny se budou zasílat bezplatně diplomatickou cestou.

(3) Žádosti státních občanů smluvních stran o zaslání výpisů z matrik nebo jiných listin lze zaslat přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Vyžádané doklady budou žadateli zaslány prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu smluvní strany, jejíž orgán požadovaný doklad vydal. Diplomatičká mise nebo konzulární úřad vybere při předání dokladu stanovený poplatek.

Článek 16

Ústřední orgány smluvních stran si vzájemně poskytují na žádost pomoc při zjišťování adres osob zdržujících se na jejich území, je-li toho zapotřebí k uplatnění práv jejich státních občanů.

Článek 17

(1) Listiny, které byly vydány nebo ověřeny příslušným orgánem jedné ze smluvních stran a podepsány a opatřeny otiskem úředního razítka, nevyžadují ověření na území druhé smluvní strany. Totéž platí pro opisy a překlady listin ověřené příslušným orgánem.

(2) Listiny, které jsou na území jedné ze smluvních stran považovány za veřejné, mají na území druhé smluvní strany průkazní moc veřejných listin.

KAPITOLA III

OCHRANA SVĚDKŮ A ZNALCŮ

Článek 18

Svědék nebo znalec, který se zdržuje na území dožádané smluvní strany a který vystupuje ve věci občanské, rodinné nebo trestní před justičními orgány dožadující smluvní strany, na základě předvolání, které mu bylo doručeno justičním orgánem dožádané smluvní strany, nesmí být bez ohledu na své státní občanství, trestně stíhán ani vzat do vazby, ani nesmí být na něm vykonán trest uložený dříve soudem za trestný čin, spáchaný před překročením státních hranic dožadující smluvní strany. Stejně tak nemůže být svědek a znalec trestně

stíhán pro skutečnosti související s podáním svědectví nebo znaleckého posudku nebo za trestný čin, který je předmětem řízení.

Článek 19

(1) Svědek nebo znalec pozbude ochrany, která se mu poskytuje podle článku 18, neopustí-li, pokud k tomu měl možnost, území dožadující smluvní strany ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu bylo sděleno, že jeho přítomností není dále třeba.

(2) Do lhůty uvedené v odstavci 1 se nezačítává doba, po kterou svědek nebo znalec nemohl opustit území této strany z důvodů nezávislých na jeho vůli.

KAPITOLA IV

POSKYTNUTÍ PRÁVNÍ POMOCI

Článek 20

Státním občanům jedné ze smluvních stran je před justičními orgány druhé smluvní strany poskytována bezplatná právní pomoc, osvobození od poplatků a nákladů řízení se zřetelem k jejich majetkovým poměrům ve stejném rozsahu a za stejných podmínek jako státním občanům této druhé smluvní strany.

Článek 21

(1) Chce-li státní občan jedné ze smluvních stran, který má bydliště nebo pobyt na území druhé smluvní strany, požívat před justičním orgánem této smluvní strany výhod, uvedených v článku 20, může o to písemně požádat justiční orgán příslušný podle svého bydliště nebo pobytu v souladu s právním řádem tohoto státu. Justiční orgán, který zasílá žádost žadatele, musí pořídit překlad žádosti, potvrzení uvedeného v článku 22 a případných příloh do jazyka dožádané smluvní strany, a pokud to není možné, do jazyka francouzského.

(2) Justiční orgán, který vyřizuje žádost podle odstavce 1, ji zašle s potvrzením uvedeným v článku 22 a s případnými přílohami justičnímu orgánu druhé smluvní strany.

Článek 22

(1) Potvrzení o majetkových poměrech, potřebné pro získání výhod, uvedených v článku 20, vydá příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel své bydliště nebo pobyt.

(2) Má-li žadatel bydliště nebo pobyt na území třetího státu, stačí, vydá-li potvrzení diplomatické mise nebo územně příslušný konzulární úřad smluvní strany, jejímž je žadatel státním občanem.

Článek 23

Justiční orgán, u kterého je žádáno o bezplatnou právní pomoc a o výhody, uvedené v článku 20, rozhoduje podle právního řádu svého státu a v případě potřeby se může obrátit na příslušné justiční orgány druhé smluvní strany s žádostí o doplňující informace.

KAPITOLA V

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 24

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí, vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí soudů ve věcech občanských a rodinných;
- b) rozhodnutí soudů v trestních věcech o náhradě škody a navrácení majetku.

(2) Za rozhodnutí soudů ve smyslu ustanovení odstavce 1 se pokládají také rozhodnutí ve věcech dědických vydaná justičními orgány smluvních stran, které jsou podle jejich právních řádů příslušné ve věcech dědických.

Článek 25

Rozhodnutí uvedená v článku 24 této smlouvy jsou uznávána a vykonávána za podmínek, že

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- b) účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně obeslán podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
- c) v téže věci, o téže věci a z téhož důvodu nebylo dříve vydáno mezi těmiž účastníky pravomocné rozhodnutí příslušným justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno;
- d) uznání nebo výkon rozhodnutí není v rozporu se základními zásadami právního řádu a veřejným pořádkem smluvní strany, na jejímž území rozhodnutí má být uznáno a vykonáno.

Článek 26

(1) Žádost o uznání a výkon rozhodnutí může být podána přímo u justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území rozhodnutí má být vykonáno, nebo též u soudu, který o věci rozhodoval;

žádost se postoupí soudu druhé smluvní strany podle ustanovení článku 6 této smlouvy.

(2) K žádosti se připojí:

- a) prvpis nebo ověřený opis rozhodnutí spolu s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, pokud to nevyplývá z rozhodnutí samého;
- b) doklad o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl včas a řádně obeslán a v případě procesní nezpůsobilosti, byl platně zastoupen;
- c) ověřený překlad dokladů uvedených v písmenech a) a b) do jazyka dožádané smluvní strany, a pokud to není možné do jazyka francouzského.

(3) Žádost o výkon rozhodnutí může být podána současně se žádostí o jeho uznání.

Článek 27

(1) Justiční orgán smluvní strany, na jejíž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno, provádí uznání a výkon podle právního řádu svého státu.

(2) Justiční orgán, který rozhoduje o žádosti o uznání a výkon rozhodnutí, zjistí pouze, zda byly splněny podmínky uvedené v článcích 25 a 26 této smlouvy.

Článek 28

Ustanoveními této smlouvy o výkonu rozhodnutí nejsou dotčeny právní předpisy smluvních stran, týkající se převodu peněz nebo vývozu věcí, získaných výkonem rozhodnutí.

Článek 29

(1) Je-li účastník, osvobozený od jistoty podle článku 2 této smlouvy, odsouzen k úhradě soudních nákladů pravomocným soudním rozhodnutím, které bylo vydáno soudem jedné ze smluvních stran, je rozhodnutí vykonatelné na žádost účastníka, v jehož prospěch bylo toto rozhodnutí vydáno, na území druhé smluvní strany bezplatně.

(2) Justiční orgán, který rozhoduje o výkonu rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, se omezí na zjištění, zda rozhodnutí o soudních nákladech je pravomocné a vykonatelné.

(3) Ustanovení článku 26 této smlouvy se použije na žádost o uznání a výkon rozhodnutí a na připojené doklady.

KAPITOLA VI

vydávání

Článek 30

Smluvní strany se zavazují, že podle ustanovení této smlouvy si vzájemně vydají osoby, které se

zdržují na jejich území a které mají být trestně stíhány nebo mají vykonat trest.

Článek 31

(1) Vydání k trestnímu stíhání je přípustné pouze pro trestné činy, za které může být uložen podle právních řádů obou smluvních stran trest odnětí svobody přesahující dva roky.

(2) Vydání k výkonu trestu je přípustné pouze pro činy trestné podle právních řádů obou smluvních stran, za které byla vyžádaná osoba odsouzena k trestu odnětí svobody přesahujícímu jeden rok.

Článek 32

Nemohou být vydány:

- a) osoby, které k datu obdržení žádosti o vydání jsou státními občany dožádané smluvní strany;
- b) osoby bez státního občanství, které mají trvalý pobyt na území dožádané smluvní strany;
- c) osoby, které získaly právo azylu na území dožádané smluvní strany.

Článek 33

Vydání je nepřípustné, jestliže:

- a) čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany;
- b) trestný čin, pro který je vydání žádáno, byl spáchán mimo území dožadující smluvní strany a právní řád dožádané smluvní strany nepřipouští trestní stíhání podobného trestného činu, spáchaného mimo její území;
- c) právní řád jedné ze smluvních stran vydání nepřipouští;
- d) podle právních řádů obou smluvních stran trestní stíhání může být zahájeno pouze na návrh poškozeného;
- e) čin, pro který je vydání žádáno, je podle právního řádu jedné ze smluvních stran promlčen nebo amnestován, nebo jestliže se vyskytuje jiný zákonný důvod, který nepřipouští zahájení trestního stíhání nebo výkonu trestu;
- f) bylo pro stejný čin proti osobě, o jejíž vydání se žádá, vyneseno pravomocné rozhodnutí nebo justiční orgány dožádané smluvní strany zastavily trestní stíhání.

Článek 34

(1) Žádost o vydání se zasílá diplomatickou cestou. Musí obsahovat jméno osoby, která má být vydána, datum a místo jejího narození, její státní občanství, údaje o jejím bydlišti nebo pobytu, úda-

je o skutkové podstatě trestného činu i o škodě, která byla trestným činem způsobena.

(2) K žádosti o vydání k provedení trestního stíhání se připojí ověřený opis zatýkacího rozkazu s popisem spáchaného trestného činu, s údaji o důkazech, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na trestný čin; byla-li trestným činem způsobena majetková škoda, je nutno uvést její výši.

(3) K žádosti o vydání k výkonu trestu se připojí ověřený prvopis pravomocného soudního rozhodnutí, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na trestný čin. Odpykal-li si odsouzený část trestu, je třeba sdělit i údaje o tom.

(4) Dožadující smluvní strana není povinna připojit k žádosti o vydání důkazy o vině vyžadované osoby.

(5) Neobsahuje-li žádost o vydání všechny nutné údaje, může dožádaná smluvní strana žádat doplňující informace a pro jejich sdělení stanovit lhůtu 45 dní. Tato lhůta může být na odůvodněnou žádost dožadující smluvní strany prodloužena nejvýše o jeden měsíc.

Článek 35

Po obdržení žádosti o vydání, pokud byly splněny podmínky vydání, dožádaná smluvní strana přistoupí bez odkladu k zatčení osoby, uvedené v žádosti o vydání, s výjimkou případů, kdy vydání podle této smlouvy není možné.

Článek 36

Na výslovnou žádost může být osoba předběžně zatčena před obdržením žádosti o vydání, odvolává-li se příslušný justiční orgán dožadující smluvní strany na zatýkací rozkaz nebo pravomocné rozhodnutí a žádost o vydání předběžně oznámí. Tato výslovná žádost může být zaslána poštou, telegraficky nebo jiným písemným způsobem.

Dožadující smluvní strana musí být bezodkladně uvědoměna o zatčení podle ustanovení tohoto článku.

Článek 37

(1) Nejsou-li požadované doplňující informace zaslány ve lhůtě stanovené v ustanovení článku 34 této smlouvy, dožádaná smluvní strana může zatčenou osobu propustit na svobodu.

(2) Osobu zatčenou podle ustanovení článku 36 této smlouvy lze propustit na svobodu, nedojde-li žádost ve lhůtě 45 dnů ode dne, kdy bylo dožadující smluvní straně oznámeno předběžné zatčení.

Článek 38

Je-li proti vyžádané osobě vedeno trestní stíhání nebo byla-li tato osoba odsouzena pro jiný trestný čin spáchaný na území dožádané smluvní strany, může být vydání odloženo až do skončení trestního stíhání a v případě odsouzení až do skončení výkonu trestu.

Článek 39

(1) Na odůvodněnou žádost dožadující smluvní strany lze vyžadovanou osobu dočasně vydat k provedení určitých vyšetřovacích úkonů, měl-li by odklad vydání za následek promlčení trestního stíhání nebo by v závažné míře ztížil vyšetřování trestného činu spáchaného vyžadovanou osobou.

(2) Dočasně vydaná osoba bude po provedení vyšetřovacích úkonů, pro které byla vydána, vrácena bezodkladně, nejpozději však do tří měsíců ode dne dočasného vydání.

Článek 40

Žádá-li o vydání téže osoby více států, rozhodne dožádaná smluvní strana, které žádosti vyhoví. Přitom přihlédne ke státnímu občanství vyžadované osoby, k místu spáchaní a k závažnosti trestného činu.

Článek 41

(1) Dožádaná smluvní strana oznámí dožadující smluvní straně své rozhodnutí o vydání.

(2) Dožádaná smluvní strana, která povolí vydání, oznámí dožadující smluvní straně místo a dobu vydání vyžadované osoby.

(3) Osoba, jejíž vydání bylo povoleno, se propustí na svobodu, nepřevzme-li ji dožadující smluvní strana ve lhůtě 15 dnů ode dne stanoveného pro vydání. Opakuje-li se v tomto případě žádost o vydání, může být odmítnuta.

Článek 42

Vyhne-li se vydaná osoba jakýmkoli způsobem trestnímu řízení nebo výkonu trestu na území dožadující smluvní strany, které byla tato osoba vydána, a zdržuje-li se na území dožádané smluvní strany, vydá se na novou žádost o vydání, aniž je třeba zaslat písemností uvedenou v ustanovení článku 34 této smlouvy.

Článek 43

Vydaná osoba může být stíhána nebo souzena pro jiný trestný čin, než pro který byla vydána, může být na ní vykonán jiný trest, než k jehož výkonu byla vydána a může být vydána třetímu státu pouze tehdy, jestliže:

- a) s tím předem souhlasí dožádaná smluvní strana;
- b) vydaná osoba, která není státním občanem dožadující smluvní strany, neopustila území dožadující smluvní strany do jednoho měsíce po skončení trestního stíhání nebo výkonu trestu; do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou vydaná osoba nemohla opustit území dožadující smluvní strany z důvodů nezávislých na své vůli;
- c) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany a dobrovolně se na ně vrátila.

Článek 44

Smluvní strana žádající o vydání sdělí dožádané smluvní straně výsledek trestního řízení vedeného proti vydané osobě. Byla-li vydaná osoba odsouzena, připojí prvopis pravomocného soudního rozhodnutí.

Článek 45

(1) Smluvní strany povolí na žádost jedné z nich svým územím průvoz osob, které byly vydány třetím státem jedné ze smluvních stran. Dožádaná smluvní strana není povinna povolit průvoz v případech, kdy k vydání nemůže podle této smlouvy dojít.

(2) Žádost o průvoz se podává a projednává stejně jako žádost o vydání.

(3) Dožádaná smluvní strana povolí průvoz svým územím způsobem, který pokládá za nejvhodnější.

Článek 46

Náklady vydání i průvozu nese smluvní strana, na jejímž území vznikly, s výjimkou nákladů převozu pachatele, které hradí dožadující smluvní strana.

Článek 47

(1) Na žádost dožadující smluvní strany, dožádaná smluvní strana předá:

a) věci, které mohou sloužit jako důkazní prostředek v trestním řízení; tyto věci se předají rovněž tehdy, neuskutečnil-li se vydání pro smrt vyžádané osoby, pro to, že se vyhne trestnímu stíhání nebo z jiných důvodů;

b) věci, které pocházejí z trestného činu nebo které sloužily k jeho spáchání.

Vydání věcí se uskuteční na potvrzení.

(2) Potřebuje-li dožádaná smluvní strana požadované věci v trestním řízení, mohou být prozatímně zadrženy nebo vydány s podmínkou, že bu-

dou vráceny dožádané smluvní straně co možná nejdříve.

(3) Práva dožádané smluvní strany nebo práva třetích osob k těmto věcem zůstávají nedotčena. Věci, k nimž se vztahují podobná práva se doručí co možná nejdříve a bez nákladů dožádané smluvní straně za účelem jejich případného vrácení oprávněným osobám. Zdržují-li se oprávněné osoby na území dožadující smluvní strany, může jim je vrátit přímo s podmínkou, že s tím dožádaná smluvní strana souhlasí.

(4) Převod peněžních částek nebo majetku se provádí v souladu s právním řádem dožádané smluvní strany.

Článek 48

(1) Smluvní strany se zavazují, že podle vlastních právních předpisů zavedou na žádost druhé smluvní strany trestní stíhání proti svým státním občanům, kteří spáchali na území dožadující smluvní strany trestný čin, pro který je podle ustanovení této smlouvy vydání možné.

(2) K žádosti o zavedení trestního stíhání se připojí spis, obsahující údaje o trestném činu a důkazy, které má dožadující smluvní strana k dispozici.

(3) Žádost zahájit trestní stíhání před podáním obžaloby zasílá generální prokurátor jedné ze smluvních stran generálnímu prokurátorovi druhé smluvní strany. Po podání obžaloby se žádost zasílá prostřednictvím ústředních orgánů uvedených v článku 6 této smlouvy.

(4) Dožádaná smluvní strana vyrozumí druhou smluvní stranu o výsledku trestního stíhání a dojde-li k vydání pravomocného rozsudku, zašle též jeho opis.

Článek 49

Kromě důvodů uvedených v ustanovení článku 9 této smlouvy, lze právní pomoc odmítnout, jestliže

- a) je žádána ohledně činu, který není podle právního řádu dožádané smluvní strany trestný;
- b) je žádána ohledně trestného činu, pro který není vydání podle této smlouvy přípustné.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 50

(1) Tato smlouva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost 30. dnem po výměně ratifikačních listin.

(3) Tato smlouva zůstane v platnosti bez omezení doby trvání. Každá smluvní strana ji může vypovědět oznámením zaslaným druhé smluvní straně diplomatickou cestou nejméně 6 měsíců předem.

Dáno v Alžíru dne 4. února 1981 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku českém, arabském a francouzském, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu, bude přihlédnuto k francouzskému textu.

Za
Československou socialistickou
republiku:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Za
Alžírskou demokratickou
a lidovou republiku:

Boualem Baki v. r.

18

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 9. prosince 1983

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Spolkovou republikou Německa
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku**

Dne 19. prosince 1980 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Spolkovou republikou Německa o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Bonnu dne 18. října 1983.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odstavce 2 dnem 17. listopadu 1983.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

mezi Československou socialistickou republikou

a Spolkovou republikou Německa

o zamezení dvojího zdanění

v oboru daní z příjmu a z majetku

Československá socialistická republika

a

Spolková republika Německa,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, dohodly se takto:

Č l á n e k 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech.

Č l á n e k 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

(1) Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, vybírané v některém z obou smluvních států, ať je způsob vybírání jakýkoli.

(2) Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně, vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku, nebo z části příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z objemu mezd a daní z přírůstku hodnoty.

(3) Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou zejména

- a) ve Spolkové republice Německa:
 - daň z příjmu (die Einkommensteuer),
 - daň právnických osob včetně doplňkové dávky k dani právnických osob (die Körperschaftsteuer einschliesslich der Ergänzungsabgabe zur Körperschaftsteuer),
 - daň z majetku (die Vermögensteuer),
 - pozemková daň (die Grundsteuer) a
 - živnostenská daň (die Gewerbesteuer);
- b) v Československé socialistické republice:
 - odvod ze zisku a daň ze zisku,
 - daň ze mzdy,
 - daň z příjmů z literární a umělecké činnosti,
 - daň zemědělská,
 - daň z příjmů obyvatelstva,
 - daň domovní a
 - odvod z jmění.

(4) Ustanovení této smlouvy o zdanění příjmu nebo majetku platí přiměřeně pro živnostenskou daň, vyměřovanou nikoli podle příjmu nebo majetku, která se vybírá ve Spolkové republice Německa.

(5) Tato smlouva se bude vztahovat také na všechny totožné nebo obdobné daně, které budou v budoucnu vybírány vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si na konci každého roku podle potřeby sdělí změny, které byly provedeny v jejich daňových zákonech.

Č l á n e k 3

Všeobecné definice

(1) Ve smyslu této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) Výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Spolkovou republiku Německa nebo Československou socialistickou republiku.
- b) Výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby a společnosti.
- c) Výraz „společnost“ označuje právnické osoby nebo nositele práv považované pro účely zdanění za právnické osoby.
- d) Výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, případně podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě.
- e) Výraz „příslušný úřad“ označuje v případě Spolkové republiky Německa spolkového ministra financí a v případě Československé socialistické republiky ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

(2) Každý výraz, který není jinak definován, má pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, který je mu určen právními předpisy tohoto státu, které upravují daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

(1) Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě“ označuje ve smyslu této smlouvy osobu, která je podrobena zdanění podle právních předpisů tohoto státu z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, nebo jiného podobného kritéria.

(2) Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou smluvních státech, postupuje se takto:

- a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy.
- b) Jestliže nemůže být určeno, ke kterému smluvnímu státu má tato osoba užší osobní a hospodářské vztahy, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.

(3) Jestliže osoba jiná než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou smluvních státech, předpokládá se, že má sídlo v tom smluvním státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

(1) Výraz „stálá provozovna“ označuje ve smyslu této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

(2) Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení,
- b) závod,
- c) kancelář,
- d) továrnu,
- e) dílnu,
- f) důl, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje,
- g) staveniště nebo montáž, které trvají déle než 12 měsíců.

(3) Za stálou provozovnu se nepovažuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodání zboží patřícího podniku,
- b) zásoba zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání,
- c) zásoba zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem,

d) trvalé zařízení sloužící podnikání, které je využíváno pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik,

e) trvalé zařízení sloužící podnikání, které je využíváno pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckých rešerší nebo podobných činností, které mají přípravný nebo pomocný charakter.

(4) Osoba jednající v jednom smluvním státě za podnik druhého smluvního státu — jiná než nezávislý zástupce ve smyslu odstavce 5 — se považuje za stálou provozovnu v prvně jmenovaném státě, jestliže je vybavena plnou mocí, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku a kterou v tomto státě obvykle využívá, pokud její činnost není omezena na nákupy zboží pro podnik.

(5) Nepředpokládá se, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě jenom proto, že tam vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

(6) Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě, nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

(1) Příjmy z nemovitého majetku mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž je takový majetek umístěn.

(2) Výraz „nemovitý majetek“ je definován ve shodě s právem toho smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Tento výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář zemědělských a lesních hospodářství, práva, na která se použijí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivá nebo pevná plnění, placená za těžení nebo za právo na těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů. Lodi, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

(3) Ustanovení odstavce 1 se použije na příjmy z přímého užívání, nájmu, pachtu a každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 3 se použijí také na příjmy z nemovitého majetku podniku a na příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu svobodného povolání.

Článek 7

Zisky podniků

(1) Zisky podniku jednoho smluvního státu mohou být zdaněny jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

(2) Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala totožné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

(3) Při výpočtu zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna či jinde.

(4) Pokud je v některém smluvním státě obvyklé určovat zisky, které mají být přičteny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevyklučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát určil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením. Způsob použitého rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami, stanovenými v tomto článku.

(5) Stále provozovně se nepřičítou žádné zisky na základě skutečností, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

(6) Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro aplikaci předchozích odstavců vypočítají každý rok podle téže metody, pokud neexistují dodatečné důvody pro jiný postup.

(7) Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

(1) Zisky plynoucí z provozování námořních lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku.

(2) Zisky z provozování člunů používaných ve vnitrozemské plavbě mohou být zdaněny jen

ve smluvním státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku.

(3) Jestliže místo skutečného vedení podniku námořní nebo vnitrozemské plavby je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém je domovský přístav této lodi nebo tohoto člunu, nebo není-li domovský přístav, ve smluvním státě, ve kterém má provozovatel lodi nebo člunu bydliště či sídlo.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se použijí přiměřeně na účastí podniku námořní nebo vnitrozemské plavby nebo letecké dopravy na poolu, společném provozu, nebo na jiném mezinárodním provozním sdružení.

Článek 9

Sdružené podniky

(1) Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být do zisků tohoto podniku včleněny a přiměřeně zdaněny zisky, které bez těchto podmínek by byly docíleny jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly.

(2) Jestliže zisk, ze kterého byl podnik jednoho smluvního státu zdaněn v tomto státě, byl podle ustanovení odstavce 1 zahrnut do zisku podniku druhého smluvního státu a přiměřeně zdaněn a jestliže zisk takto zahrnutý je ziskem, který by byl docílen tímto podnikem tohoto druhého smluvního státu, kdyby podmínky sjednané mezi oběma podniky byly totožné s podmínkami, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, provede první zmíněný stát přiměřenou opravu takto zahrnutého zisku, aby bylo vyloučeno dvojí zdanění. Tato oprava se provede s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy s ohledem na druh příjmu a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tímto účelem poradí.

Článek 10

Dividendy

(1) Dividendy vyplácené společnostmi, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

(2) Tyto dividendy však mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost,

kteřá je vyplácí, a to podle zákonů tohoto státu. Daň takto stanovená však nesmí přesáhnout:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže příjemce je společností, která vlastní přímo nejméně 25 % jmění společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

(3) Pokud sazba daně ze zisku společností je v některém smluvním státě nižší pro rozdělené zisky než pro nerozdělené zisky, a jestliže rozdělení činí 20 % nebo více, může daň, která se vybírá v tomto státě z dividend, činit odchýlně od ustanovení odstavce 2 25 % hrubé částky dividend s připočtením doplňkové dávky, jestliže dividendy pocházejí od společnosti, která má v tomto smluvním státě sídlo, a jsou pobírány společností, která má sídlo v druhém smluvním státě, a jestliže této společnosti samotné nebo společně s jinými osobami, jimiž je ovládána, nebo které jsou s ní společně ovládány, patří přímo nebo nepřímo nejméně 25 % podílů spojených s hlasovacím právem společnosti mající sídlo v prvně zmíněném státě.

(4) Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjem z akcií, poživacích práv nebo požitkových listů, kuksů, podílů na zisku, nebo jiných práv — s výjimkou pohledávek — s účastí na zisku a příjem z jiných podílů na společnosti, který je podle daňových předpisů státu, ve kterém má sídlo společnost, která vyplácí dividendy, postaven na roveň příjmu z akcií, včetně příjmu tichého společníka z účasti na živnosti, příjmu z obligací nebo půjček spojených s účastí na zisku, a včetně výplat na podílové listy společnosti pro ukládání kapitálu (investmentfonds).

(5) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí, jestliže příjemce dividend mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, má v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, stálou provozovnu a jestliže účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, skutečně patří k této stálé provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

(6) Jestliže společnost mající sídlo v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjem z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát vybrat žádnou daň z dividend, vyplácených touto společností osobám, které nemají bydliště či sídlo v tomto druhém státě, ani podrobit zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, ani když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmu docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

(1) Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě mohou být zdaněny pouze v tomto druhém státě.

(2) Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjem z veřejných půjček, z dlužních úpisů, i když jsou zajištěny zástavním právem na nemovitosti nebo poskytují právo na účast na zisku, a z pohledávek jakékoli povahy, jakož i všechny jiné příjmy, které jsou podle daňových předpisů státu, ve kterém je jejich zdroj, postaveny na roveň příjmu z půjček.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, má v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, stálou provozovnu a jestliže pohledávky, ze kterých jsou úroky placeny, skutečně patří k této stálé provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

(4) Jestliže částka placených úroků, posuzovaná se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi dlužníkem a věřitelem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil dlužník s věřitelem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka úroků, která ji přesahuje, může být v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu a podle jiných ustanovení této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

(1) Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která má bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

(2) Tyto licenční poplatky mohou však být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak daň nesmí překročit 5 % hrubé částky licenčních poplatků.

(3) Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platy jakéhokoli druhu, placené za užití nebo za právo na užití autorských práv k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů, patentů, ochranných známek, návrhů nebo modelů, plánů, tajných vzorců nebo postupů, nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, stálou provozovnu a jestliže práva nebo majetkové hodnoty, za které jsou licenční poplatky placeny, skutečně patří k této stálé provozovně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7.

[5] Jestliže částka placených licenčních poplatků, posuzováno se zřetelem k plnění, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi dlužníkem a věřitelem, nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil dlužník s věřitelem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, může být v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu a podle jiných ustanovení této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

[1] Zisky ze zcizení nemovitého majetku ve smyslu článku 6 mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

[2] Zisky ze zcizení movitého majetku, který je provozním majetkem stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku příslušejícího ke stále základně, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě za účelem výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Avšak zisky ze zcizení movitého majetku uvedeného v článku 22 odstavec 3 mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém může být takový movitý majetek zdaněn podle ustanovení zmíněného článku.

[3] Zisky ze zcizení podílů na společnosti mající sídlo v jednom smluvním státě mohou být zdaněny v tomto státě.

[4] Zisky ze zcizení majetku, který není uveden v odstavcích 1, 2 a 3. mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

Nezávislá povolání

[1] Příjem, který osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobné povahy, může být zdaněn jen v tomto státě, pokud tato osoba nemá pravidelně k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu k výkonu své činnosti. Jestliže má takovou stálou základnu, může být příjem zdaněn ve druhém státě, avšak pouze v rozsahu, v jakém jej lze přičítat této stále základně.

[2] Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů a zubních lékařů.

Článek 15

Zaměstnání

[1] Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které fyzická osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá z důvodu zaměstnání, mohou být s výhradou ustanovení článků 16 až 20 zdaněny jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

[2] Odměny, které fyzická osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdaněny jen v prvně zmíněném státě, jestliže

- a) příjemce se nezdržuje v druhém státě během příslušného kalendářního roku déle než 183 dnů,
- b) odměny jsou vypláceny osobou nebo za osobu, která nemá bydliště či sídlo v tomto druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně, kterou má osoba, která odměny platí, v tomto druhém státě.

[3] Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě námořní lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě nebo na palubě člunu používaného ve vnitrozemské plavbě zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiemy

Odměny členů dozorčí a správní rady a podobné platy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá jako člen dozorčí nebo správní rady společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

[1] Příjem, který pobírají umělci z povolání, jako divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci a hudebníci jakož i sportovci z této své osobní činnosti, může být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněn ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

[2] Jestliže příjem z této osobní činnosti umělce nebo sportovce nepřipadá umělci nebo sportovci samotnému, nýbrž jiné osobě, může být příjem bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněn ve státě, ve kterém se vykonává činnost umělce nebo sportovce.

[3] Příjem uvedený v odstavcích 1 a 2 nemůže být odchýlně od ustanovení těchto odstavců zdaněn ve státě, ve kterém se vykonává činnost

umělce nebo sportovce, jestliže umělec nebo sportovec vystupuje v rámci kulturní výměny dohodnuté mezi vládami smluvních států.

Článek 18

Veřejné funkce

(1) Platy včetně penzí, které jsou vypláceny některým smluvním státem nebo územní korporací tohoto státu přímo nebo z fondu zřízeného tímto státem nebo touto územní korporací fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo této územní korporaci při výkonu veřejných funkcí, mohou být zdaněny v tomto státě. Toto ustanovení se však nepoužije, jestliže se odměny vyplácejí osobám, které mají v druhém státě stálé bydliště.

(2) Na platy nebo penze za služby, které byly prokázány v souvislosti s obchodní nebo průmyslovou činností smluvního státu nebo jeho územní korporace, se použijí ustanovení článků 15, 16 a 19.

Článek 19

Penze

Penze a podobné platy poukazované z důvodu dřívějšího zaměstnání osobě, která má bydliště v některém smluvním státě, podléhají s výhradou ustanovení článku 18 odstavec 1 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 20

Učitelé, studenti a jiné osoby, které získávají vzdělání

(1) Vysokoškolští a jiní učitelé, kteří mají v jednom smluvním státě bydliště, nebo měli v jednom smluvním státě bydliště bezprostředně před tím, než se odebrali do druhého smluvního státu, aby tam nejdéle po dobu dvou roků pokračovali ve studiu nebo výzkumu nebo aby tam vyučovali na uznávané univerzitě, vysoké škole nebo na jiném podobném ústavu, který nesleduje výdělečné cíle, nebudou v tomto druhém státě podrobeni dani z odměn za tuto práci, pokud pobírají tyto odměny z míst mimo tento druhý stát.

(2) Jestliže fyzická osoba má bydliště v jednom smluvním státě bezprostředně před tím, než odejde do druhého smluvního státu, a jestliže se v tomto druhém státě zdržuje přechodně pouze jako student na univerzitě, vysoké nebo jiné škole nebo na podobném vzdělávacím ústavu tohoto druhého státu nebo jako učeň (ve Spolkové republice Německa také jako volontér nebo praktikant), je osvobozena ode dne svého prvního příchodu do druhého státu v souvislosti s tímto pobytem od daně tohoto druhého státu ze všech úhrad z míst mimo tento druhý stát, určených na její výživu, výchovu nebo vzdělání.

(3) Jestliže fyzická osoba má bydliště v jednom smluvním státě bezprostředně před tím, než odejde do druhého smluvního státu, a jestliže se přechodně zdržuje v tomto druhém státě pouze za účelem studia, výzkumu nebo vzdělání jako příjemce podpory, příspěvku na výživu nebo stipendia vědecké, vychovatelské, náboženské nebo dobročinné organizace, je nejdéle po dobu dvou roků ode dne svého prvního příchodu osvobozena v tomto druhém státě v souvislosti s tímto pobytem od daně tohoto druhého státu:

- a) z této podpory, příspěvku na výživu nebo stipendia a
- b) ze všech úhrad z míst mimo tento druhý stát, určených na její výživu, výchovu nebo vzdělání.

Článek 21

Příjmy výslovně neuvedené

Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě, které nejsou výslovně uvedeny v předchozích článcích, mohou být zdaněny jen v tomto státě.

Článek 22

Majetek

(1) Nemovitý majetek ve smyslu článku 6 odstavec 2 může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

(2) Movitý majetek, který je provozním majetkem stálé provozovny podniku nebo přísluší ke stálé základně, která slouží k výkonu svobodného povolání, může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna nebo stálá základna.

(3) Námořní lodi a letadla používané v mezinárodní dopravě a čluny používané v vnitrozemské plavbě, jakož i movitosti sloužící k provozování takových lodí, člunů a letadel mohou být zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

(4) Všechny ostatní části majetku osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě mohou být zdaněny jen v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

(1) Osobě, která má bydliště či sídlo ve Spolkové republice Německa, se daň stanoví takto:

- a) Pokud se nepoužije ustanovení písmene b), vyjmou se příjmy ze zdrojů v Československé socialistické republice a majetkové hodnoty ležící v Československé socialistické republice, které mohou být podle této smlouvy zdaněny v Československé socialistické republice, ze základu pro vyměření daně Spolkové republiky Německa. Spolková republika Německa však vezme ohled na takto vyňaté

příjmy a majetkové hodnoty při stanovení daňové sazby. Na dividendy se první věta použije jen tehdy, jestliže dividendy jsou vypláceny kapitálové společnosti mající sídlo ve Spolkové republice Německa společností mající sídlo v Československé socialistické republice a jestliže alespoň 25 % podílů této společnosti spojených s hlasovacím právem patří prvně zmíněné společnosti. Ze základu pro vyměření daně Spolkové republiky Německa se rovněž výmou účasti, jejichž dividendy se vyjímají z daňového základu podle předchozí věty nebo by se měly ze základu daně vyjmout při výplatě.

- b) Daň, která se platí podle právních předpisů Československé socialistické republiky a v souladu s touto smlouvou z dále uvedených příjmů ze zdrojů v Československé socialistické republice, se započte na daň vybíranou z těchto příjmů ve Spolkové republice Německa podle daňových předpisů Spolkové republiky Německa o započítání zahraničních daní:
1. z dividend, které nespádají pod ustanovení písmene a),
 2. z licenčních poplatků ve smyslu článku 12,
 3. z příjmů ve smyslu článku 13 odstavce 3,
 4. z příjmů ve smyslu článku 16,
 5. z příjmů ve smyslu článku 17.

- c) Ustanovení písmene a) se vztahuje na zisky, které mohou být přičteny stále provozovně umístěné v Československé socialistické republice, a na majetek, který je provozním majetkem takové stále provozovny, jakož i na dividendy, které jsou vypláceny společností mající sídlo v Československé socialistické republice, a na účast na takové společnosti jen tehdy, jestliže stálá provozovna nebo společnost, na níž je účast, pobírá své příjmy výhradně nebo téměř výhradně z dále uvedených činností vykonávaných v Československé socialistické republice: z výroby nebo prodeje zboží, technických služeb nebo bankovních, případně pojišťovacích obchodů. Jestliže nejsou tyto předpoklady splněny, použijí se ustanovení uvedená pod písmenem b). Také při zdanění majetku se daň vybraná ve shodě s touto smlouvou v Československé socialistické republice z majetkových hodnot umístěných v Československé socialistické republice započte na daň vybíranou ve Spolkové republice Německa podle daňových předpisů Spolkové republiky Německa o započtení zahraničních daní.

(2) Osobě, která má bydliště či sídlo v Československé socialistické republice, se daň stanoví takto:

- a) Příjmy pocházející ze Spolkové republiky Německa — s výjimkou příjmů spadajících pod ustanovení písmene b) — a majetkové hodnoty umístěné ve Spolkové republice Německa, které mohou být zdaněny podle

této smlouvy ve Spolkové republice Německa, se v Československé socialistické republice vyjímají ze zdanění. Československá socialistická republika však může při stanovení daně z ostatního příjmu nebo z ostatního majetku této osoby použít sazbu daně, která by se použila, kdyby příslušný příjem nebo příslušný majetek nebyl ze zdanění vyňat.

- b) Při vyměřování československých daní se do daňového základu zahrnou příjmy ze Spolkové republiky Německa, které podle článků 10, 12, 13 odstavce 3, 16 a 17 mohou být zdaněny ve Spolkové republice Německa. Daň zaplacená ve Spolkové republice Německa podle článků 10, 12, 13 odstavce 3, 16 a 17 se započte na daň vybíranou v Československé socialistické republice z těchto příjmů. Částka, která se započte, však nemůže překročit takovou část daně vypočtené před započtením, která poměrně připadá na tyto příjmy podléhající zdanění ve Spolkové republice Německa.

Článek 24

Zásada rovného nakládání

(1) Smluvní stát nesmí uložit osobám, které mají v druhém smluvním státě bydliště či sídlo, žádné daně, které by neuložil osobám, které mají bydliště či sídlo v třetím státě, s nímž neuzavřel smlouvu o zamezení dvojího zdanění.

(2) Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, se neprovede v tomto druhém státě způsobem méně příznivým než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tutéž činnost.

Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě daňová osvobození, úlevy a snížení daně z důvodů osobního stavu nebo povinností k rodině nebo z jiných osobních důvodů, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

(3) Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami majícími bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, nesmí být podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které by byly jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvně zmíněného státu.

(4) Výraz „zdanění“ označuje v tomto článku daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů cestou dohody

(1) Jestliže se osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě domnívá, že opatření

učiněná jedním nebo oběma smluvními státy přivodila nebo přivodí pro ní zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní zákonodárství těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo.

(2) Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby otázku upravil dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

(3) Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také vzájemně poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

(4) Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem aplikace této smlouvy.

Článek 26

Výměna informací

(1) Příslušné úřady smluvních států si budou vzájemně vyměňovat informace nutné pro provádění této smlouvy. Všechny informace takto vyměněné musí být udržovány v tajnosti a mohou být sděleny jen osobám nebo úřadům pověřeným vyměřováním a vybíráním daní, které jsou předmětem této smlouvy.

(2) Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států povinnost:

- a) provést administrativní opatření, která by byla v rozporu s právními předpisy nebo správní praxí tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit údaje, které by nemohly být dosaženy na základě platných právních předpisů nebo v normálním administrativním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily obchodní, podnikové nebo pracovní tajemství nebo obchodní jednání, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Za Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Článek 27

Členové diplomatických misí a konzulárních úřadů

Tato smlouva se nedotýká daňových výsad, které přísluší členům diplomatických misí a konzulárních úřadů podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě zvláštních dohod.

Článek 28

Doložka o Berlíně (Západním)

Podle Čtyřstranné dohody z 3. září 1971 se tato smlouva v souladu se stanovenými procedurami rozšiřuje na Berlín (Západní).

Článek 29

Nabytí platnosti

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Bonnu co nejdříve.

(2) Tato smlouva nabude platnosti třicátý den po výměně ratifikačních listin a bude se v obou smluvních státech aplikovat:

- a) na daně, které se vybírají za zdaňovací období, které následuje po roce, ve kterém smlouva nabyla platnosti, a za další zdaňovací období,
- b) na daně vybírané srážkou z výnosů placených po 31. prosinci roku, ve kterém smlouva nabyla platnosti.

Článek 30

Výpověď

Tato smlouva se sjednává na neurčitou dobu, avšak kterýkoli ze smluvních států ji může vypovědět písemně diplomatickou cestou vždy do 30. června kalendářního roku následujícího po uplynutí pěti let od konce kalendářního roku, ve kterém smlouva nabyla platnosti. V takovém případě se smlouva v obou státech již nepoužije:

- a) na daně, které se vybírají za daňový rok, který následuje po daňovém roce, ve kterém byla dána výpověď, a za následující daňové roky,
- b) na daně vybírané srážkou z výnosů placených po 31. prosinci roku, ve kterém byla dána výpověď.

Dáno v Praze dne 19. prosince 1980 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Spolkovou republiku Německa:

Hans Dietrich Genscher v. r.

19

VYHLÁŠKA

Českého úřadu geodetického a kartografického

ze dne 31. ledna 1984,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb.,
o evidenci nemovitostí

Český úřad geodetický a kartografický v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a ostatními ústředními orgány stanoví podle § 4 odst. 3 a § 11 zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 157/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 22/1964 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění vyhlášky č. 133/1965 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 6 odst. 1 písm. a) se slova „rozsudek soudu o propadnutí majetku, notářská listina o prodeji nemovitostí“ nahrazují slovy „rozsudek soudu, písemná dohoda nebo potvrzení manželů o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, souhlasné prohlášení manželů o tom, že ve lhůtě tří let od zániku bezpodílového spoluvlastnictví manželů nepodali návrh na jeho vypořádání soudem,¹⁾ potvrzení státního notářství o prodeji nemovitosti při výkonu rozhodnutí“.

2. V § 6 odst. 1 se za ustanovení písm. c) vkládá ustanovení označené písm. d), které zní:
„d) jde-li o vydržení osobního vlastnictví k nemovitosti anebo vydržení práva odpovídajícího věcnému břemenu,²⁾ písemné ohlášení občana o změně právního vztahu k nemovitosti, obsahující údaje o nemovitosti podle stavu evidence nemovitostí a doložené osvědčením státního notářství³⁾ o prohlášení občana o okolnostech, době a nepřetržitosti držby nemovitosti nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu;

v osvědčení státní notářství uvede, že ani dotčený vlastník nemovitosti ani místní národní výbor, v jehož obvodu je nemovitost, nevnesli k vzniku uvedeného oprávnění občana výhrady.“.

3. V § 6 odst. 1 se připojuje jako písm. e) další ustanovení, které zní:

„e) jde-li o zánik omezení vlastnického práva k nemovitosti nebo o zánik omezení práva osobního užívání pozemku: rozhodnutí oprávněného orgánu, listina o nabytí nemovitosti do státního socialistického vlastnictví, registrovaná smlouva o zániku věcného břemene, návrh povinného s úřední listinou o úmrtí oprávněného, popřípadě návrh povinného s listinou o zániku pohledávky.“.

4. V § 6 odst. 2 se na konci připojuje další věta, která zní: „Jestliže se listinou zřizuje věcné břemeno, které se vztahuje jen k části pozemku, vyznačí se tato část na geometrickém plánu, který je k listině připojen jako její neoddělitelná součást.“.

5. V § 10 odst. 1 písm. d) zní:

„d) vyjadřují se k nabytí osobního vlastnictví k nemovitosti vydržením a k nabytí práva odpovídajícího věcnému břemenu vydržením,“.

dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1984.

Předseda:

Ing. Koubek v. r.

¹⁾ § 149 odst. 4 zákona č. 40/1964 Sb. (úplné znění č. 70/1983 Sb.).

²⁾ § 135a odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (úplné znění č. 70/1983 Sb.).

³⁾ § 100 odst. 1 zákona č. 95/1983 Sb., o státním notářství a o řízení před státním notářstvím.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev, po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov zdravotníctva **úpravu** z 21. apríla 1983 č. Z—1291/1983—C/4, **ktorou sa mení úprava** Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 28. augusta 1980 číslo Z—6300/1980—C/4 **o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov** (registrovaná v číastke 2/1981 Zb.).

Touto úpravou sa spresňuje priznávanie príplatkov, ktoré sa poskytujú zdravotníckym pracovníkom za prácu v odboroch, prípadne na pracoviskách s mimoriadne sťaženým náborom pracovníkov.

Úprava bude uverejnená pod č. 18/1983 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo

1. podľa § 239 Zákonníka práce po dohode s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov zdravotníctva **úpravu** z 19. augusta 1983 č. Z—5774/1983—C/4, **ktorou sa mení a dopĺňa úprava** Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 3. novembra 1981 č. Z—1685/1981—C/4 **o odmeňovaní činnosti a práce vykonávanej na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru**, uverejnená pod č. 3/1982 Vest. MZ SSR (registrovaná v číastke 17/1982 Zb.).

Touto úpravou sa spresňujú podmienky pre priznávanie odmien; úprava bude uverejnená pod č. 16/1983 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky;

2. podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu **úpravu** z 21. septembra 1983 č. Z—5884/1983—C/4, **ktorou sa mení a dopĺňa úprava** Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 28. augusta 1980 č. Z—6300/1980—C/4 **o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov**, uverejnená pod č. 5/1980 Vest. MZ SSR (registrovaná v číastke 2/1981 Zb.).

Touto úpravou sa spresňujú výnimky z kvalifikačných predpokladov; úprava bude uverejnená pod č. 20/1983 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky.

Do uvedených úprav možno nazrieť na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 20/1968 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu vydalo **úpravu** z 10. októbra 1983 č. Z—8600/1983—D/2 **o podmienkach pre umelé oplodnenie**.

Úprava určuje, v ktorých zdravotníckych zariadeniach a za akých podmienok možno vykonať na žene umelé oplodnenie.

Predmetná úprava je uverejnená pod č. 24/1983 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Předseda Státní banky československé

vydal podle § 7 odst. 5 písm. c) zákona č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé, a podle § 19 odst. 1 písm. f) zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, **výnos č. R-33/1983 o měnovém plánu Československé socialistické republiky ze dne 16. listopadu 1983 (dále jen „výnos“).**

Výnosem se upravuje způsob vypracování, rozpisu, zabezpečování úkolů a kontroly plnění měnového plánu Československé socialistické republiky.

Výnos se vztahuje na ústřední orgány, orgány středního článku řízení, socialistické organizace (§ 2 odst. 2 a 3 zákona č. 145/1970 Sb.), peněžní ústavy a státní pojišťovny.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1984. Výnos je k nahlédnutí ve všech organizačních jednotkách a útvech Státní banky československé.

Český svaz výrobních družstev

vydal

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 30. srpna 1983, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 4. listopadu 1981 č. 23 o odměňování technickohospodářských pracovníků ve výrobních družstvech.**

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. prosince 1983 a jsou pod poř. č. 57 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 12/1983;

2. podle § 216 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 12. září 1983 o projednávání pracovních sporů rozhodčími a smírčími komisemi ve výrobních družstvech.**

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1983 a jsou pod poř. č. 58 uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 12/1983.

Současně se zrušují směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 8. července 1975 o projednávání pracovních sporů rozhodčími a smírčími komisemi ve výrobních družstvech, uveřejněné pod poř. č. 26 ve Věstníku ČSVD č. 13/1975 (reg. v částce 39/1975 Sb.), ve znění směrnic Českého svazu výrobních družstev ze dne 5. října 1982, kterými se mění a doplňují směrnice ze dne 8. července 1975 o projednávání pracovních sporů rozhodčími a smírčími komisemi ve výrobních družstvech, uveřejněných pod poř. č. 57 ve Věstníku ČSVD č. 10/1982 (reg. v částce 10/1983 Sb.).

Do uvedených předpisů je možno nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Jindřišská 2, na krajských výborech Českého svazu výrobních družstev (městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech na území České socialistické republiky.

OZNÁMENÍ

Ve Sbírce zákonů částka 15 z 30. 6. 1982 jsme oznámili nové vydání Statistického lexikonu obcí ČSSR 1982 ve 3. čtvrtletí 1983. Novým zpracováním a uspořádáním se rozsah lexikonu zvýšil na cca 1.700 stran a proto výjde proti původně ohlášenému vydání ve 2 svazcích za cenu asi 200,— Kčs. Objednávky, kterých SEVT obdržel 16.000, zůstávají v platnosti a budou vyřízeny. Počítejte však s dodáním na konci roku 1984.

Pokud jste si lexikon dosud neobjednali, můžete ještě svou objednávku zaslat s uvedením skladového čísla 98 770 0 na tuto adresu:

SEVT, Slezská 30, 121 28 Praha 2 - Vinohrady, tel. 25 56 63.

Své dosavadní objednávky neobnovujte, jsou již v paměti počítače. —

SEVT

Vydavatel: Federální statistický úřad — Redakce: 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCČ č. 1646/23/71 a SCČ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — Roční předplatné činí 60,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — Účet pro předplatné: SBC, Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07: číslo 313 348 Be 55 — Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6 — Dohledací posta Praha 07